

چکیده:

خوره بخشی از استان مرکزی است. اطلاعات جمع آوری شده در خصوص بنای خوره که به عنوان یک خانه اربابی با مالکیت خصوصی استفاده می شده است، نشان می دهد که اگرچه ایوان ستوندار بنا (که شش ستون و دو جرز در دو طرف دارد) به سبک ایونیک هستند و از اینجا برخی از پژوهشگران دچار گمراهی شده در ارتباط دادن دوره بنا به دوره سلوکی، به سبب دیگر دلایل قوی مانند موقعیت قرارگیری ایوان ستوندار که مشرف به حیاط است، همچنین اتاق مرکزی که در پشت ایوان ستوندار است با دو اتاق در دو طرفش، و به خصوص تقسیم بندی بنا به دو قسمت اندرونی و بیرونی، همچنین اشیا مکشوفه، این باور که خانه اربابی متعلق به دوره سلوکی است را رد می کند. بر اساس اطلاعات پژوهشگران تاریخ ساخت به اواخر دوره پارتیان (اشکانیان) برمیگردد. خانه اربابی خوره که بنایی غیر دولتی و غیر مذهبی می باشد، اطلاعات ما را درباره ویژگیهای معماری دوره پارتیان افزایش می دهد، اما تمام ویژگیهای خانه اربابی شامل تهرنگ (پلان) و مصالح ساختمانی ایرانی هستند، خصوصا تاکید بر اندرونی و بیرونی بودن ساختار تهرنگ عامل در صدر می باشد و اگر چه ستونها فرم یونانی دارند، ولی آنها کاملا تقلید غیر حرفه ای هستند اساس ستونها تقلید ناموفق از هنر هخامنشیان است.

در این رساله نگارنده پس از معرفی و شناساندن خانه اربابی خوره به عنوان شاخص ترین بنای بازمانده از دوره اشکانی در مرز ایران، به مساله آسیب شناسی، مرمت و حفاظت این بنا می پردازد. مسایلی که در رابطه با این موضوع مطرح است روش مناسب جهت مداخلات لازم در محوطه و خانه اربابی خوره، میزان مداخلات، نحوه مداخله می باشد به نحوی که مناسب ترین روش در جهت حفاظت و مرمت این بنا اتخاذ گردد و اینکه آیا طرح سایت موزه شدن خانه اربابی خوره مناسب با این محوطه می باشد و به چه صورتی باید عملی گردد؟

در این رساله از روش های تحقیقی تاریخی، توصیفی، پیمایشی، کتابخانه ای، میدانی و تحلیل محتوا جهت نتیجه گیری نهایی استفاده شده است.